

3. DEŇ DEVIATNIKA K DON BOSCOVI- SEN TRŇNISTÁ RUŽOVÁ ALEJ

Jedného dňa roku 1847 don Bosco uvažoval o spôsobe ako konať dobro pre mládež. Potom vo sne sa mu zjavila Kráľovná nebies a zaviedla ho do nádhernej záhrady. Bol v nej široký a prekrásny portikát a predsieň. Plazivé rastliny zdobili stĺpy ratolesťami, bohatými na lístie a kvety. Vypínali sa až hore a tvorili nádhernú zelenú záclonu. Tento portikát viedol na krásnu cestu. Nad ňou bola nádherná klenba pokrytá obdivuhodnými ružami v plnom kvete. Aj zem bola pokrytá ružami.

Don Bosco hovorí: Preblahoslavená Panna mi povedala: „Vyzuj sa!“ Keď som sa vyzul dodala: „Bež po tejto aleji. Touto cestou máš kráčať.“ Bol som spokojný, že som bosý. Nerád by som pošliapal tieto nežné ruže. Dal som sa na cestu, ale hneď som pocítil, že tieto ruže zakrývajú ostré trne. Nohy mi začali krváčať. Urobil som len pár krokov. Musel som sa zastaviť a vrátiť. Hovorím svojej vodkyňi: „Tu je potrebná obuv!“ „Zaiste“, odpovedala, „treba výborné topánky.“ Obutý som sa dal znovu na cestu s malým počtom priateľov, ktorí sa práve objavili a prosili, aby mohli kráčať so mnou. Kráčali alejou za mnou. Vpredu sa neobyčajne krásna alej znižovala a zužovala. Mnoho konárov splývalo z výšky a tvorili akési vence. Iné viseli nad cestou. Tu a tam boli z kmeňov vyrastené vetvy. Podobali sa hustým plotom a zatarasili kus cesty. Iné sa plazili nad zemou. Všetky boli pokryté ružami. Videl som ruže na stranách, hore i dolu. Ešte som cítil bolesti v nohách. Keď som sa nakláňal a dotkol sa ruží, pocítil som, že pod nimi sa skrýva pichľavé trnie. Predsa som však kráčal napred. Moje nohy sa zapletali do konárov na zemi v boli doškriabané.

Keď som odstraňoval vodorovné konáre, ktoré prekážali v ceste a kráčal radšej po strane, popichal som sa a krvácal som nielen na rukách, ale na celom tele. I zhora visiace ruže zakrývali trne. Tie ma nemilosrdne pichali do hlavy. No kráčal som ďalej, povzbudzovaný Preblahoslavenou Pannou. Časom ma zasiahli ostrejšie trne a spôsobili mi prenikavé bolesti.

Medzitým mnohí, ktorí pozorovali moju cestu touto alejou volali: „Don Bosco kráča po ružiach. Spokojne kráča napred a všetko sa mu darí.“ Nevideli však trne, ktoré ma pichali. Mnoho klerikov, kňazov a koadjutorov sa pustilo za mnou na cestu. Zvábila ich krásna ruží. Akonáhle však pocítili trnie, ktoré vykúkalo zo všetkých strán, začali nariekať: „Boli sme oklamaní!“ Odpovedal som: „Kto chce príjemne kráčať po ružiach, nech sa vráti. Ostatní nech ma nasledujú!“

Mnohí sa vrátili. Keď som už prešiel hodný kus cesty, obrátil som sa a pozeral, kde sú moji priatelia. S veľkou bolesťou som zbadal, že väčšina sa stratila. Ostatní sa už vracali. Rýchlo som sa vrátil a volal ich, ale darmo. Nechceli ma ani počúvať. Začal som plakať: „Nie je možné, aby som sám prekonal takú namáhanú cestu!“

Čoskoro som sa však potešil. Videl som prichádzať zástup kňazov, klerikov a koadjutorov. Pristúpili ku mne a hovorili: „Hľa, tu sme – všetci tvoji. Sme odhodnutí ťa nasledovať.“ Dal som znovu na cestu a viedol ich. Len niektorí stratili odvalu a zastavili sa. Väčšina prišli so mnou až k cieľu.

Prešli sme dlhú aleju a dostali sme sa do druhej krásnej záhrady. Tu ma obklúčili moji nasledovníci celí vychudnutí, doškriabaní a zakrvavení. Zafúkal čerstvý vetrík a jeho vánok

všetkých naraz uzdravil. Zafúkal iný vetrik a ako v rozprávke bol som hneď obklopený množstvom chlapcov, klerikov, koadjutorov a kňazov. Títo hneď začali vychovávať zhromaždenú mládež. Mnohých som poznal, ale mnohí mi ešte neboli známi.

Keď sme prišli na vyvýšené miesto, uvideli sme veľkolepú budovu. Prekročili sme prah a vstúpili do rozsiahlej siene. Jej nádhera presahovala všetky kráľovské paláce. Bola vyzdobená a posypaná sviežimi ružami bez trnia. Z nich sa šírila krásna vôňa. Tu sa spýtala moja vodkyňa: „Vieš, čo to znamená?“ Odpovedal som: „Nie! Prosím, vysvetlite mi to!“

Nato povedala: „Vedz, že cesta, ktorou si kráčaš medzi ružami a trnami – znamená tvoj apoštolát medzi mládežou. Musíš po nej kráčať v obuvi umŕtvenosti. Trne na zemi znamenajú zmyselné náklonnosti a ľudskú priazeň alebo sympatie a antipatie, ktoré odvádzajú vychovávateľa od pravého cieľa. Zraňujú ho a zastavujú na ceste, ba prekážajú v chôdzi a v zhromažďovaní vencov pre večný život. Ruže sú symbolom vrúcnej lásky, ktorou sa majú vyznačovať všetci tvoji spolupracovníci. Iné trne naznačujú prekážky, utrpenia a súženia, ktoré ťa očakávajú. Nestrácaj odvahu! Láskou a umŕtvením všetko premôžete a dosiahnete ruže bez trní. Sotva to Matka Božia povedala, prebudil som sa vo svojej izbe.

Don Bosco pochopil povahu sna a povedal, že po ňom jasne videl pred sebou cestu, ktorou má kráčať. Boli mu známe prekážky a ťažkosti, ktoré mu mali prekážať v ceste. I keď musel kráčať medzi hojným trnami, bol si vedomý Božej vôle a bol presvedčený o úspechu svojho poslania.

Myšlienka

„Kto chce príjemne kráčať po ružiach, nech sa vráti. Ostatní nech ma nasledujú!“

„Hľa, tu sme – všetci tvoji. Sme odhodlaní ťa nasledovať.“

„Nestrácajte odvahu! Láskou a umŕtvením všetko premôžete a dosiahnete ruže bez trní.“

Modlitba

Svätý Ján Bosco, otec a učiteľ mládeže, ty si toľko pracoval pre spásu duší;

buď nám vodcom, aby sme hľadali svoje duševné dobro a spásu blížneho.

Pomáhaj nám plniť si dobre svoje povinnosti, premáhať náruživosť a ľudské ohľady.

Nauč nás milovať sviatostného Spasiteľa, Pannu Máriu Pomocnicu a Svätého Otca, rímskeho pápeža.

Vypros nám šťastnú hodinu smrti, aby sme prišli k tebe do neba.

Amen.

3x Zdravas, Mária